

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 18 DIN, NEDIJAŠKA 36 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 36 DIN. — POSAMEZNA ŠTEV. 75 PAR. UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, POLJANSKA C. 4. (ALOJZIJEVIŠČE). — ČEK. RAČ. ŠT. 16.078.

LETO V.

LJUBLJANA, PETEK 4. OKTOBRA 1940.

ŠTEV. 4.

MASONI IN NAROD

MASONSTVO — PREVRATEN SVETOVNI NAZOR

Masonstvo ni samo tajno društvo s svojimi posebnimi cilji in metodami dela, ni samo vrsta ljudi, povezanih med seboj z obljubo nečemu nepoznanemu, temveč je tudi celoten svetovni nazor v svojem bistvu nepomirljivo nasproten vsemu, kar je narodno in krščansko. Masonstvo zasleduje duhovni in družabni red, ima svoj pojem Mesije in svoj ideal bodoče vladavine, ki naj nadomesti narodno in krščansko državo.

ČEMU SLUŽIJO FRAMASONSKÉ LOŽE

V sedemnajstem protokolu »Sionskih modrijanov« je pojasnjeno zelo točno, kaj so lože in kakšnemu namenu služijo in goji (to so nejudje) vstopajo vanje:

»Do časa, ko nastopi naše kraljestvo, bomo ustanovili in pomnožili framasonske lože v vseh deželah sveta, zvalili bomo vanje vse, ki zasedajo v življenju razna in vplivna mesta, posebno poslanike, kajti v ložah bo glavno obveščevalno mesto in vplivno sredstvo. Vse te lože bomo zbrali pod enim vodstvom, ki bo samo nam poznano, a vsem ostalim nepoznano in katero bodo sestavljali naši modrijani. Loža bo imela svojega predstavnika, ki bo skrival omenjeno vodstvo masonstva, ki bo dajalo gesla in program. Najbolj skrivne politične zamisli nam bodo znane in bodo prišle pod naše vodstvo, kakor hitro bodo vznikle. Člani teh lož bodo gotovo vsi agenti mednarodne in nacionalne policije. Naravno je, da bomo mi in nihče drugi izvedli masonsko akcijo, ker mi vemo, kam jo vodimo, poznamo končni cilj vsakega dejstva. Goji (nejudje) ne vedo ničesar, niti neposrednega rezultata ne poznajo; zadovoljujejo se s trenutnim uspehom in z zadovoljivo samoljublja v izvršitvi tega, kar je zamišljeno in ne opazijo niti tega, da tudi zamisel ne pripada njihovi iniciativi, ampak našemu domisleku.«

MEDNARODNO MASONSTVO — SOVRAŽNIK NARODOV

Po svojem bistvu internacionalno masonstvo ne more nikdar biti prijatelj narodnim težnjam. Lahko svoje akcije skriva, tu in tam podpira nacionalne težnje poedinih narodov, v kolikor se to sklada z

njih nameni in cilji, toda dosledno s tem prijateljstva ne more biti. Ko dela za svoj ideal države, se poslužuje vsega, kar more pomagati k uresničenju tega ideala.

CILJI MASONOV V DRŽAVI

»Od nas prihaja tudi teror, ki vse zajame. V naši službi so ljudje vseh mišljenj, vseh doktrin: obnovitelji monarhij, demagogi, socialisti, komunisti in vsemogoči utopisti. Mi smo vse vpregli v delo: vsak od njih s svoje strani izpodjeda poslednje ostanke oblasti in se trudi, da zruši obstoječi družabni red. Ta akcija je utrudila vse države, ki vpijejo po miru, pripravljene so zanj žrtvovati vse, toda mi jim miru dali ne bomo vse dotlej, dokler ne priznajo odkrito in pokorno naše nadoblasti. Naše geslo je, tako pravijo, sila in hinavščina. Samo sila zmaguje v političnih stvareh, posebno ako se skriva v talentih, ki so neobhodno potrebni državnikom. Nasilje mora biti načelno, a zvižčnost in hinavščina pravilo za vse vlade, ki ne marajo vreči svoje krone »pred noge katerekoli nove sile«.

MASON NIKDAR NE DELA ISKRENO ZA DOBROBIT NARODA

Po vsem tem je več kot jasno, da so vse masonske organizacije škodljive za vsak narod. Tudi za nas. Če se je dogajalo, da so bili med nami masoni, katerih dela za narod ni mogoče osporavati in da so nekatere velike lože podpirale naše narodne pokrete in se zavzemale za ostvaritev naših nacionalnih idealov, je bilo samo zato, ker so se trenutne naše nacionalne težnje skladale z njih namerami. Temeljno načelo je tudi tedaj bilo pri njih rušenje, ne pa zavest, da konstruktivno pomagajo herojskemu narodu, da uresniči svojo svobodo.

Zato morajo po osnovnem čutu samoohranitve vse narodnosti, ako nočejo biti uničene, izobčiti masoni iz svojega organizma in jih razkrinkati. To je njihovo duhovno uničenje.

KAKO SO FRAMASONI POKOPALI DRUGE NARODE

Drastični primeri delovanja raznih lož v Češko-slovaški, Franciji so najboljše dokazali, da ti bratje ne samo, da niso preprečili narodne katastrofe, tem-

več so svojo narodnost sistematično zastrupljali z raznimi škodljivimi mednarodnimi predsodki, napačnim in spačenim pogledom na svet. Ko so ti narodi, rešeni strahu, prišli do zavesti, so se znašli pred splošnim razpadom narodne moči, ki ni bila možna iti na branik proti zunanjim sovražnikom. Kajti ta skrivnostna sila je že prej organizirano in načrtno premišljeno otrpnila njihov narodni organizem in izpila njihovo naravno silo.

VSİ MASONI SO ENAKI

Bistvene razlike med raznimi ložami ni. Nesporno dejstvo je, da med masoni vsega sveta obstoji naravnost čudovita edinost.

V masonskih ložah so vsi v bratskem odnosu brez razlike narodnosti in vere. Njim je vseeno ali

je brat kristjan ali antikrist, ali je nacionalist ali internacionalist. Bratstvo obstoji v duhovni povezanosti, v prostozidarski miselnosti.

MASONSTVO MORA IZGINITI!

Povsod po svetu je masonstvo povzročilo razkroj narodne zavesti. Kjer so lože zagrnile narod v svojo pogubonosno temo, je morala zamreti plemenita narodna zavest. Kajti žalostni pojavi ob polomu nekaterih narodnih držav v zadnjem času so odkrili tragične posledice, ki jih rode temni naklepi in rovarjenje masonskih lož. Zato moramo tudi pri nas že enkrat razkrinkati to tajno silo in uničiti vsak njen vpliv, da ne pride nekega dne do podobne nesreče tudi pri nas.

»Ob zarji si reci: Danes se snidem z malenkostnim, nehvaležnim, ošabnim, prevejanim, obrekljivim, nepriljudnim človekom. Vse te napake so se nabrale v ljudeh, ki ne ločijo dobrega od hudega. Toda meni, ki vem, da je tudi človek, ki napačno dela, z menoj v rodu, ne sicer po krvi, pač pa ker ima z menoj vred razum in delež božji, meni, pravim, ne more nihče od njih škodovati: zakaj nobeden me ne bo zapel v sramotno dejanje.« (Markus Aurelius).

Katoliški škof — prvi turist na Grossglocknerju

Najvišja nemška gora Grossglockner (3798 m) je v 18. stoletju dolgo veljala kot nedostopna. Krški škof Franc Altgraf Salm-Reifferscheid, ki je imel več prijateljev navdušenih planincev, tega ni hotel verjeti in je skupaj s temi svojimi prijatelji organiziral zaporedoma dve ekspediciji na Grossglockner.

Prva ekspedicija je šla proti Grossglocknerju v l. 1799. Bilo je vsega skupaj 30 ljudi s celo vrsto tovornih živali. Škof sam s svojim generalnim vikarjem je bil član te ekspedicije. Najstarejši član ekspedicije je imel 72 let. Kljub strahotno slabemu vremenu so se vztrajno borili z goro. Generalni vikar je padel v neko razpoko v ledeniku in so ga z največjim trudom izvlekli. Toda ta prva ekspedicija je dosegla samo vrh Kleinglocknerja (3798 m), potem pa so se morali vrniti. Prihodnje leto je škof organiziral še eno ekspedicijo, kateri se je končno posrečilo v juliju 1800. doseči vrh Grossglocknerja.

Aleš Ušeničnik — ponos slovenskega naroda

»Bogoslovna smotra« organ hrvatske bogoslovne akademije pri naša v 4. številki letošnjega letnika dvojje poročil o Izbranih spisih Aleša Ušeničnika.

P. Franjo Šanc S. J., magister agregatus Gregorijanske univerze v Rimu, sedaj profesor filozofije na jezuitskem filozofskem institutu v Zagrebu, sodi o prvih treh zvezkih Izbranih spisov takole:

»To so prvi trije med šestimi zvezki, v katerih nam bo Aleš Ušeničnik podal svoje Izbrane spise. Tako se izpolnjuje želja vseh tistih, ki so spremljali divno delo našega učenjaka, našega učenega filozofa, sociologa, teologa. Več kot 45 let posveča svoje izredne sposobnosti znanosti, narodu in Cerkvi kot vzvišenemu življenjskemu smotru. Ta zanos in plemenita ljubezen se očituje v vsem njegovem delu in dela njegove knjige, razprave in recenzije privlačne kot jih malo najdemo v sodobni literaturi.«

Znani hrvatski neosholastik Zimmermann, profesor filozofije na zagrebški univerzi, pa sodi tako:

»Malo takšnih knjig je. Kot pinakoteka, ki ji tudi vsaka miniatūra daje posebno lepoto, ta knjiga z navidez majhnimi študijami predstavlja ponosno vrednoto malega slovenskega naroda. Ušeničnik zares pomeni veliko ime v kulturni manifestaciji tega naroda. Izbrani spisi to zlasti dokazujejo in ni samo njemu, temveč tudi samemu sebi ta narod dal odlično izpričevalo z izdajanjem teh spisov, ki bo iz njih zajemal globok pouk za življenje.«

Križi na Portugalskih hribih

Na Portugalskem se je začelo podobno gibanje za postavitev križev po vseh visokih točkah po celi državi, kakor pri nas ob evharističnem kongresu. Portugalci bodo postavljali svoje križe ob spominu na osemstoletnico svoje svobodne in neodvisne države. Organizacijo postavljanja križev ima v rokah mladina. Križi se imenujejo »Cruzeiros da Independencia«, križi neodvisnosti. Ko te križe postavljajo imajo navadno tudi velike cerkvene slovesnosti.

Papeške proslave v Argentini

Za praznik sv. Petra in Pavla so v Buenos Airesu v Argentini priredili veliko papeško proslavo. K slovesni praznični maši je prišlo več ministrov in ves diplomatski zbor. Popoldne so se med nunciature katoliške organizacije poklonile papeževemu namestniku. Katoliške delavske in nameštenske organizacije so imele na Kongresnem trgu javno službo božjo. Kot zaključek slovesnosti je bila slovesna posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu, ki jo je opravil kardinal Copello.

Položaj na naših univerzah

Izšla je lična knjižica (45 strani), »Položaj na naših univerzah« v izdaji Akademski zveze. Ta knjižica je izšla kot ponatis iz »Revije Katoliške akcije« št. 4. Ta namreč prinaša vrsto člankov, ki so posvečeni razmeram na naših univerzah, predvsem razmeram na ljubljanski univerzi. Članki so nastali iz predavanj, ki so jih imeli akademiki na akademskem dnevu kranjskega akademskega tečaja dne 19. avg. 1940. »Nekaj o razmerah na beograjski univerzi« (Jože Györfös), »Trenja na zagrebški univerzi« (Vojmir Bratina), pod naslovom »Naša univerza« pa »Filozofska fakulteta« (Jančo Novak), »Pravna fakulteta in njena društva« (Ivo Cerjak), »Medicina« (Jaroslav Kikelj) in »Tehnika« (Karel Dolenc). Posebej in obširno je opisana zgodovina in razvoj Akademski zveze (Tine Kraner).

DOKUMENTARIČEN SPIS O AKADEMSKI ZVEZI

Gotovo je v vrsti teh člankov najvažnejši članek o Akademski zvezi, saj nam podaja objektivno sliko vsega dosedanjega razvoja in tudi sedanjega položaja v reprezentančni organizaciji katoliških akademikov. Nihče, kdor ima opravka z akademskimi razmerami, ne bo mogel mimo njega. To je prvič, da smo dobili v javnost podoben spis o razmerah v Akademski zvezi. Razna nesporazumjenja, ki so bila dosedaj možna radi neopoznavnosti, bodo zdaj odpadla. Vsak, kdor ima dobro voljo, bo z lahkoto presodil, kdo je kriv nevednosti, ali so prizadeta načela ali niso, katera pot pelje do zdrave rešitve in katero pot je treba zavreči kot napačno.

ZGODOVINA AZ — ZGODOVINA BORBE ZA KATOLIŠKA NAČELA

Že od začetkov sta bili zastopani v Akademski zvezi dve smeri: ena, ki je pod vplivom tedanjega križarstva in marksizma bila v stalni opreki z uradno katoliško smerjo, druga, ki se je trudila, da bi Akademsko zvezo in njena društva rešila pred stranpotjo ter jo navdahnila s pravim katoliškim duhom. Opozicija, ki se je najprej nazivala z besedo »križarji«, pozneje »krščanski socialisti« in končno »tretja skupina«, se je po štirinajstih letih neprestanega rušenja katoliške discipline in odločnega katoliškega programa unaknila v društvo »Zarja« ter ga naredila za svojo trdnjavo. Žal ji je zgled za tako strujarsko utaboritev dala »Straža«.

»ZARJA« IN NJENA ZGODOVINA

Sedanja »Zarja« je nadaljevanje nekdanjega križarskega pokreta, ki so se mu pozneje primešale še ideje krščanskega socializma. Članek T. Kranerja pojasnjuje, da je razvoj šel zmeraj bolj v radikalno smer in se zmeraj trdneje organiziral, in to zlasti radi nemoči, v kateri se je nahajalo vodstvo Akademski zveze nasproti svojim društvom. Šele, ko se je začel med dijaštvom pokret Katoliške akcije, so se začele razmere boljšati. Toda takrat je krščansko socialistična opozicija napela vse sile, da se uveljavi. Trenutno je res zmogala v vseh društvi in še v Akademski zvezi, a to je bil tudi konec njene prevlade. Najprej je izgubila Akademsko zvezo, nato Savico, nato Danico in s tem vsa društva razen Zarje; v Zarjo so se umaknili vsi člani opozicije.

Smer »Zarje« je ostala slej ko prej ista tudi danes. Poleg drugih »svojskih vidikov«, ki jo ločijo od uradne smeri, je značilno zanjo vezanje z levičarskimi elementi na naši univerzi ter razbijanje akademski katoliške skupnosti v obliki nepriznavanja pravil, učinkovite nediscipline in drugih. Navedena so razna dejstva, ki upravičujejo tako sodbo o »Zarji«.

Radi smeri in zadržanja »Zarje« so bili storjeni proti njej nekateri ukrepi od strani Narodnega odbora Katoliške akcije, od strani vodstva Akademski doma ter od strani Akademski zveze.

RAZVOJ V ZDRAVO SMER

Kmalu potem, ko je bila prevladana krščansko socialistična smer v Akademski zvezi, so nastali predlogi, da se Akademski zveza reformira. To se je zgodilo l. 1936. Vendar krščanski socialisti pravil še danes ne priznajo.

Istočasno se je predlagala druga reforma: društva, včlanjena v Akademski zvezi, naj se stanovsko reorganizirajo, to je, naj se preuredi na podlagi fakultet, da bodo v enem društvu samo juristi, v drugem filozofi, itd. ... Stanovska preureditev je bila predlagana iz več razlogov. Mimo razlogov o večji uspešnosti delovanja, o potrebi, pripravljati se za katoliško delo v poklicu, o stanovstvu kot naravni organizaciji družbe itd. je bil pač najvažnejši ta, ker je stanovsko ureditev za katoliške inteligente naročil Pij XI.

Reorganizacija po fakultetah je naletela pri krščanskih socialistih na srdit odpor.

Stražarji so bili v začetku za stanovsko preureditev. Pozneje pa so izstopili iz obstoječih akademskih društev, ustanovili pa svoj klub »Straža«, ki je fakultetno pomešan. S tem so naravno postali tudi nasprotniki stanovske preureditve.

STANOVSTVO PRODIRA

Kljub nasprotovanju »Zarje« in »Straže« pa se stanovska ideja med katoliškimi akademiki krepko razvija. »Danica«, najstarejše katoliško akademsko društvo, se je preosnovala v juristovsko društvo in ima od tega trenutka dalje pokazati velik razvoj in živahno delavnost. Ustanovilo se je »Kladivo«, društvo katoliških tehnikov, ki se je izkazalo gotovo s tem, da je pritegnilo v AZ znatno število tehnikov. »Veda« za filozofe in »Vir« za medicince sta šele v začetkih, vse pa kaže, da bosta v kratkem preko začetnih težav. Zlasti »Vir« prav lepo kaže. Ker je bila »Danica« prevelika, se je poleg nje ustanovila za juriste še »Pravda«.

Tako si stanovska ideja v akademskih društvih osvaja teren, čeprav ji nasprotujeta »Straža« in »Zarja«. Že naravni razvoj nam pove, da bo kmalu v Akademski zvezi ta ideja popolnoma prevladala. S tem bo pa tudi rešeno tisto nevedno vprašanje strujarskih borb in nasprotovanj, ki je še vedno značilno za fakultetno mešana društva.

Danes Akademski zveza po za slugi stanovskih društev in mladcev kljub rušenju od strani »Zarje« veliko pomeni, in to ne samo številčno, temveč zlasti po svojem enotnem in načelnem nastopanju. In uspeh tako urejene Akademski zveze je, da komunizem na naši univerzi ne more dobiti tistega vpliva in moči, kot ga ima n. pr. na beograjski univerzi. Društva pa, ki so včlanjena v Akademski zvezi, in ki jo tudi resnično podpirajo, lepo in plodovito delajo; iz teh društev bodo izšli načelni katoliški inteligenti.

*

Starešina in akademik bosta težko pogrešala ugotovitve teh člankov, ki so priobčeni v »Reviji Katoliške akcije«, zlasti članka o Akademski zvezi. Pa tudi višješolec, ki stoji pred pragom univerze, bo moral seči po njih, da si bo že vnaprej ustvaril pravilno sodbo o razmerah na univerzi ter v naših akademskih društvih.

Posebni odtis teh člankov, vezan v brošuro, stane 10 dinarjev, za dijake 5.

Lov na otakih

»Žalosten posel je ta lov na kristjane,« meni prvi, »dolgočasen, to ni delo za viteza!«

»Da, preje smo imeli še konja med nogami in meči niso rjaveli v nožnicah. Sedaj pa ni več tega. Nobene vojne ni več na Japonskem. Jemicu, šogun, ima vso moč v rokah. Noben samuraj, noben dajmjo si ne upa upreti se mu. Viteška služba je hujša od vohunske. Loviti ljudi, ki se ne morejo braniti, to je naš posel!«

»Ze skoraj 45 let traja to preganjanje kristjanov. Tajkosama Hidejoši je prišel s tem, pa je opravljal le polovično delo, ker se je bal krščanskega dajmija. Pa je bil že lisjak Jezusa ves drugačen. To je bil boj, ko je bila vojna z Nabunagovim sinom! Tudi Hidetada nam je dajal še viteško delo, toda sedaj, ko se staramo, nas ima Jemicu za rablje! Preklete!«

»Da, najprej hoče ujeti bonce. Ko bo imel te, bo šlo z vsemi, ki jih poslušajo, tem hitreje. Zdi se, da bi tega, ki ga danes lovimo, gospodje posebno radi imeli. Mi ga bomo že ujeli. Nam ne uide nobena miška! Ostali bodo tudi kmalu tako daleč. Tiho! Ali jih slišita?«

Vsi trije napeto poslušajo.

»Tu so! Znak!«

Od moža do moža gre mahanje rok.

»Haraguro je na vodi!«

»Susume! Naprej!« kliče eden izmed treh vitezov. Klic narašča pri vsaki vrsti in naraste v tuljenje. Počasi silijo ronini proti vasi.

*

Ko prideta Haraguro s svojo ladjo in stari Tomaž s svojim čolnom na breg, se z vseh strani približajo oboroženci. Tomaž olajšano zaduha, ker od nikoder ne pripeljejo duhovnika.

Stari kristjan se na Haragurovo znamenje vsede k svojemu čolnu. S strahom se pritisne k njemu mala Hana in gleda divje postave, ki se pripravljajo, da bodo privlekli iz hiš vse ljudi in jih zbrali na obali. Vse hiše temeljito preiščejo, kar pri notranjščini brez pohištva ni bilo posebno težavno.

Ko se prepričajo, da se ni nihče odtegnil preiskavi, pristopi Haraguro k ribičem in vpraša:

»Kdo izmed vas je krščanski bonec?«

Vsi so molčali.

»Kdo je krščanski bonec?« ponovi Haraguro.

Tedaj stopi naprej stari Tomaž in reče:

»Nobenega duhovnika ni med nami!«

»Vem, da je tu. In ti? Duhovnik si rekel? Ali si krščanski pes?«

»Ponosen sem na to, da sem kristjan. Moj sin je umrl za vero.«

»Potem tudi veš, kje je duhovnik. Na dan z besedo! Sicer te bom naučil kozjih molitvic!«

»Nobenega duhovnika ni tu. Vsi, ki stoje tukaj, so ribiči, kakor jaz.«

Okoli stoječi potrjujejo izjavo s pritrditvami.

»Ali so vsi kristjani?«

»Ne!« odgovori Tomaž. Tedaj pristopita dva mladeniča in rečeta:

»Midva sva kristjana kot on.«

Tomaž pa nadaljuje: »Vsi drugi niso krščeni.«

»Uklenite te tri in jih odstranite,« ukaže Haraguro. »Sporočite mi vsako besedo, ki jo bodo spregovorili. Če bodo šepetali, jim dajte z bambusom!«

Komaj ti trije z nekaj vojakov odidejo, nagovori Haraguro maloštevilne žene in moške: »Kdo od teh treh je bonec? Ne lagajte se mi! Sam stari more biti.«

»Ne!« reče in pristopi mlada žena, ki je že dolgo hodila k staremu Tomažu, da jo je poučeval v krščanski veri. »On ni bonec. Prišel je pred dolgi leti s svojim, takrat še majhnim sinom, iz Nagasakija kot preganec. Druga dva sta ribiča iz Bucna, ki sta pred preganjalci pribežala semkaj.«

»Lažeš se!« zakriči Haraguro razkačen na ubogo žensko. »Vem, da je bonec tukaj! In ti? Ali tudi ti pripadaš prekleti sekci?«

»Še nisem krščena, toda če bo prišel duhovnik, ga bom prosila, da me sprejme,« se oglasi junaški odgovor.

Ronin uvidi, da tu ne more veliko narediti. Tudi ostali strmiijo vanj tako, da ne more pričakovati, da bi kaj zvedel. Toda padre-samo mora imeti! Zato se obrne in gre k Tomaževi kočli, v katero so peljali uklenjene.

»Ali so govorili?« vpraša straža.

»Nobene besede! Molčijo kot grobovi,« se smeje vojak.

»Jaz jih bom že naučil govoriti!«

(Dalje prihodnjič.)

KRŠČANSKA DRAMA V TOKIJSKEM GLEDALIŠČU

V glavnem mestu Japonske so pred kratkim v gledališču med drugimi deli igrali tudi izvirno japonsko muzikalno dramo z izrazito krščanskim poudarkom. Drama ima naslov »Gratia Hosokawa«. Drama obravnava odlomek iz katoliške misijonske zgodovine na Japonskem. S tem so hoteli široke inteligenčne kroge v glavnem mestu seznaniti s katoliškim mišljenjem in naukom.

Glavni motiv v drami je junaška smrt odlične plemenitaške japonske kristjane z imenom Gratia Hosokawa. Originalno poročilo o njenem življenju in delovanju so pred kratkim našli v nekem starem jezuitskem arhivu v Tokiu. Zgodbo, ki jo je našel v poročilih, je prelinil v učinkovito dramatsko delo p. Heuvers, profesor na tokijski katoliški univerzi. Zborovske partije je obdelal p. Cimatti, apostolski prefekt v Myasaki. Japonski komponist Yamamoto Tadaoki je napisal orkestralno spremljavo. Inscenacijo je prevzel znani japonski pisatelj Kyuso Kamuri. Tokijska ženska zveza pa je oskrbela ostale priprave za uprizoritev.

Gratio Hosokowo so igrali v gledališču Ilibya ob nabito polni dvorani. Igrala je ena najboljših tokijskih igralskih družin. Uprizoritev je vsestransko sijajno izpadla in imela velik uspeh.

V KÖLNÜ ODKRILI ZGODNJE KRŠČANSKO POKOPALIŠČE

Arheolog p. Tholen je v Kölnu odkril krščansko pokopališče iz 4. stoletja. V krstah so našli Konstantinov denar s krščanskim znamenjem. Grobek nekega otroka je bil pokrit s kamenito ploščo, ki nosi naslednji napis: »Tukaj leži Concordia, ljubljena svojih staršev, pol leta stara, ki je kot nedolžen otrok sedaj v nebesih.«

V občevarjanju z drugimi se pa spominjaj modrega izreka. »S komer koli se srečaš, se takoj vprašaj: Kakšna načela ima glede dobrega in slabega? Kajti če je njegovo mnenje o ugodju ... o časti in nečasti, o smrti in življenju tako in tako, se mi ne bo zdelo nič čudno in nenavadno, da tako in tako dela.« Tako boš umel ravnanje drugih, sebe pa očuval zla.

Mark Aurelij:

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).